

ÚPLNÉ ZNĚNÍ STATUTU

Státní tiskárny cenin, s. p.

vydaný Ministerstvem financí
na základě § 15 odst. 1 písm. f) zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších
předpisů

ve znění dodatku č. 1 ze dne 23. 4. 2020 a dodatku č. 2 ze dne 19. 12. 2023

Název podniku a jeho sídlo: Státní tiskárna cenin, s. p., se sídlem Růžová 943/6, Nové Město, 110 00 Praha 1 (dále jen „podnik“)

Zakladatel: Česká republika, jejímž jménem jedná Ministerstvo financí (dále jen „zakladatel“)

Článek I.

Úvodní ustanovení

Zakladatel vydává tento statut podniku v souladu s § 15 odst. 1 písm. f) zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, (dále jen „ZSP“) jako závaznou vnitřní organizační normu, která v návaznosti na ZSP a zakládací listinu podniku upravuje právní postavení podniku, postavení a působnost jeho orgánů, vztahy mezi podnikem a zakladatelem, pravidla usměrňování hospodářské činnosti podniku, pravidla kontrolní činnosti zakladatele a zásady nakládání s majetkem podniku.

Článek II.

Založení podniku

1. Podnik vznikl dnem 1. července 1989 rozhodnutím Federálního ministerstva financí. Ve smyslu čl. 8 odst. 1 a 3 ústavního zákona č. 541/1992 Sb., o dělení majetku České a Slovenské federativní republiky mezi Českou republiku a Slovenskou republiku a jeho přechodu na Českou republiku a Slovenskou republiku, ve spojení s čl. 3 odst. 3 ústavního zákona č. 4/1993 Sb., o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky, přešly práva a povinnosti zakladatele podniku na Ministerstvo financí České republiky.
2. Podnik je zapsán v obchodním rejstříku, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. ALX 296, pod názvem Státní tiskárna cenin, s. p., se sídlem, Růžová 943/6, Nové Město, 110 00 Praha 1.
3. Podnik má přiděleno identifikační číslo 00001279.

Článek III.

Právní postavení podniku

1. Podnik je státní organizací a právnickou osobou, jejímž prostřednictvím vykonává stát svá vlastnická práva. Podnik provozuje svým jménem a na vlastní odpovědnost podnikatelskou činnost za účelem plnění významných strategických, hospodářských, společenských, bezpečnostních nebo dalších zájmů státu.
2. Podnik neručí za dluhy státu a stát neručí za dluhy podniku, není-li zákonem stanoveno jinak.
3. Podnik odpovídá za dluhy majetkem podniku.

Článek IV.

Předmět podnikání

1. V rámci předmětu podnikání podnik:
 - 1.1. připravuje a tiskne bankovky, ceniny, cenné papíry, státní dokumenty a doklady a státně důležité tiskopisy, které vyžadují ochranu před zneužitím;
 - 1.2. může připravovat a tisknout bankovky, dokumenty a doklady a jiné ceniny pro cizí státy v rámci volných kapacit, a to za podmínky dodržení odborné způsobilosti a patřičných osvědčení a oprávnění;
 - 1.3. pokud zařízení a výrobní i provozní poměry dovolí, vyrábí i jiné polygrafické výrobky a poskytuje služby

s polygrafií a ceninami související;

1.4. provozuje výrobu, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), v oborech činnosti

- vydavatelské činnosti, polygrafická výroba, knihařské a kopírovací práce,
- výroba plastových a pryžových výrobků,
- zprostředkování obchodu a služeb,
- velkoobchod a maloobchod,
- ubytovací služby,
- poskytování software, poradenství v oblasti informačních technologií, zpracování dat, hostingové a související činnosti a webové portály,
- pronájem a půjčování věcí movitých,
- poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků,
- služby v oblasti administrativní správy a služby organizačně hospodářské povahy,
- mimoškolní výchovu a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti,
- výroba, obchod a služby jinde nezařazené,

1.5. může provozovat hostinskou činnost,

1.6. může provozovat silniční motorovou dopravu – nákladní provozovanou vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny určenými k přepravě zvířat nebo věcí,

1.7. může provozovat ostrahu věcí a majetku,

1.8. může poskytovat technické služby k ochraně majetku a osob.“

2. Podnik může vykonávat tyto další činnosti:

2.1 vydávání jedinečných identifikátorů pro sledování výrobků a poskytování služeb s tím souvisejících;

2.2 pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor;

2.3 poskytování produktů, řešení a služeb v oblasti digitalizace.

3. Součástí zabezpečení předmětu podnikání je se souhlasem zakladatele též nabývání majetkových a kapitálových účastí a podílů na hospodaření právnických osob s podobnou podnikatelskou činností, které nejsou státními podniky. Na získání těchto majetkových a kapitálových účastí nelze bez souhlasu zakladatele použít určený majetek, který je zapsán v obchodním rejstříku.

Článek V.

Majetek podniku

1. Majetkem podniku se rozumí majetek státu, s nímž má podnik právo hospodařit. Jměním podniku se rozumí majetek podniku a dluhy podniku.
2. Majetek podniku může zakladatel podniku odejmout pouze v případech a za podmínek stanovených zákonem.
3. Kmenovým jměním podniku je souhrn peněžitého vyjádření hodnoty nemovitých a movitých věcí stanovený v základací listině, k nimž má podnik právo hospodařit při svém vzniku. Kmenové jmění a jeho minimální výše se zapisují do obchodního rejstříku.

Zakladatel může zvýšit kmenové jmění podniku o majetek, který podnik v průběhu provozování své podnikatelské činnosti nabyt.

V průběhu činnosti podniku může zakladatel snížit kmenové jmění podniku za účelem krytí ztrát podniku, vyplývá-li potřeba snížení kmenového jmění podniku ze zvláštního zákona nebo z rozhodnutí příslušného

orgánu veřejné moci. Snížením kmenového jmění podniku nesmí být dotčena minimální výše kmenového jmění podniku stanovená v zakládací listině při založení podniku.

Zakladatel zveřejní rozhodnutí o snížení kmenového jmění podniku do 15 dnů ode dne jeho přijetí dvakrát po sobě s časovým odstupem 30 dnů. Zakladatel zároveň písemně vyzve známé věřitele podniku, jejichž pohledávky vůči podniku vznikly před okamžikem přijetí rozhodnutí o snížení kmenového jmění, aby přihlásili své pohledávky vůči podniku ve lhůtě do 90 dnů po zveřejnění posledního oznámení, ledaže jde o snížení kmenového jmění za účelem úhrady ztráty. Podnik poskytne věřiteli, který včas přihlásí svou pohledávku vůči podniku, přiměřené zajištění této pohledávky nebo ji uspokojí, ledaže se s věřitelem dohodne jinak. To neplatí, nezhorší-li se snížením kmenového jmění dobytost pohledávek za podnikem.

4. Určeným majetkem se rozumí majetek státu, který je vymezen jako určený majetek podniku v zakládací listině. Určený majetek podniku se zapisuje do obchodního rejstříku. Seznam určeného majetku včetně jeho položkové specifikace tvoří přílohu zakládací listiny podniku. Podnik ve svém účetnictví sleduje určený majetek odděleně na samostatných analytických účtech.
5. Zakladatel může v průběhu podnikatelské činnosti podniku rozhodnout o zvýšení nebo snížení rozsahu určeného majetku, vyžadují-li to naléhavé strategické, hospodářské, společenské, bezpečnostní nebo jiné zájmy státu.
6. S určeným majetkem může podnik nakládat pouze s předchozím schválením zakladatele.

Článek VI.

Práva a povinnosti podniku

1. Podnik je povinen a oprávněn využívat majetek podniku účelně, hospodárně a efektivně k jeho podnikání. Podnik s majetkem hospodář a nakládá tak, aby svým jednáním majetek nepoškozoval a neodůvodněně nesnižoval jeho rozsah a hodnotu anebo výnos z tohoto majetku.
2. Podnik pečuje o zachování majetku a jeho údržbu, a pokud to připouští jeho povaha, i o jeho zlepšení nebo rozmnožení. Chrání jej před poškozením, zničením, ztrátou, odcizením nebo zneužitím.
3. Podnik důsledně využívá všechny právní prostředky při uplatňování a hájení svých práv a práv státu jako vlastníka a při ochraně majetku podniku před neoprávněnými zásahy a včas uplatňuje zejména právo na náhradu škody, právo na vydání bezdůvodného obohacení a další práva k zajištění, zachování a ochraně majetku.
4. Podnik průběžně sleduje, zda dlužníci včas a řádně plní své dluhy, a zejména včasným uplatněním a vymáháním svých práv zajišťuje, aby nedošlo k promlčení nebo zániku těchto práv. Podnik od dlužníků požaduje úroky z prodlení a sjednané smluvní pokuty. Podnik není povinen takto postupovat, pokud by byl takový postup v rozporu s péčí řádného hospodáře.
5. Podnik vede účetní záznamy o jeho majetku a provádí jeho inventarizace v rozsahu stanoveném právními předpisy o účetnictví. Účetní závěrka podniku musí být ověřena auditorem.
6. Podnik vykonává při hospodaření s majetkem podniku práva vlastníka, vlastním jménem jedná v právních vztazích týkajících se majetku podniku a účastní se řízení před soudy a jinými orgány ve věcech týkajících se majetku podniku včetně řízení o určení, zda tu je nebo není vlastnické právo státu k majetku podniku.
7. Právní jednání vztahující se k majetku podniku učiněná podnikem bez předchozího schválení zakladatele předepsaného ZSP nebo statutem jsou neplatná; této neplatnosti se lze dovolat do šesti měsíců ode dne, kdy se o neplatnosti oprávněná osoba dozvěděla nebo dozvědět měla a mohla, nejdéle však do deseti let od dne, kdy k takovému jednání došlo.

Článek VII. Orgány podniku

1. Orgány podniku jsou generální ředitel a dozorčí rada.
2. Generální ředitel
 - a) je statutárním orgánem podniku, který řídí jeho činnosti a rozhoduje o všech jeho záležitostech, pokud nejsou zákonem vyhrazeny do působnosti zakladatele;
 - b) vydává organizační řád podniku, který upravuje vnitřní organizaci podniku a organizaci vnitřního řízení; generální ředitel může po předchozím souhlasu zakladatele stanovit, které vnitřní organizační jednotky se zapíší do obchodního rejstříku jako odštěpné závody;
 - c) bez zbytečného odkladu informuje písemně dozorčí radu o skutečnostech, které si vyžádala, týkající se podniku a jsou v působnosti dozorčí rady podle ZSP;
 - d) je povinen počínat si s péčí řádného hospodáře a zajistit, aby plnění významných strategických, hospodářských, společenských, bezpečnostních a dalších zájmů státu, bylo realizováno účelně, hospodárně a efektivně,
 - e) je povinen minimálně jedenkrát ročně, a to nejpozději do 30. června příslušného roku, informovat zakladatele o struktuře příjmů vedoucích zaměstnanců, včetně generálního ředitele, jejichž roční příjem by mohl přesáhnout 2 mil. Kč, o finančních podmínkách spojených s opuštěním pracovních míst těchto vedoucích zaměstnanců a o plnění cílů, resp. podmínek určujících výši jejich mezd a odměn.
 - f) je povinen písemně sdělit zakladateli a dozorčí radě do 1 měsíce od doručení zprávy auditora o ověření účetní závěrky, jaká byla přijata opatření k odstranění nedostatků v této zprávě auditora uvedených.
3. Generálního ředitele jmenuje a odvolává ministr financí. Generální ředitel jmenuje a odvolává zástupce generálního ředitele podniku, který v době nepřítomnosti generálního ředitele zastupuje generálního ředitele v plném rozsahu. Jmenuje-li více zástupců, určí současně jejich pořadí. Zástupci generálního ředitele se zapisují do obchodního rejstříku.
4. Obsah manažerské smlouvy generálního ředitele, jeho mzdu a hodnotící kritéria a cíle pro přiznání variabilních složek mzdy určuje zakladatel. Zakladatel rovněž po projednání dozorčí radou schvaluje míru plnění kritérií a cílů stanovených generálnímu řediteli a jejich promítnutí do variabilních složek mzdy, včetně jejich výplaty.
5. Poruší-li generální ředitel povinnost péče řádného hospodáře a v důsledku toho získá prospěch, je povinen takto získaný prospěch podniku vydat. Není-li vydání prospěchu možné, nahradí ho generální ředitel podniku v penězích. Při posouzení, zda generální ředitel jednal s péčí řádného hospodáře, se vždy přihlídnou k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v obdobném postavení nebo funkci. Pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu podniku; to neplatí, pokud takové rozhodování nebylo učiněno s nezbytnou loajalitou.
6. Vznikne-li v souvislosti s jednáním generálního ředitele podniku újma, nahradí generální ředitel újmu způsobenou podniku v rozsahu podle zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce. Je-li v řízení před soudem posuzováno, zda generální ředitel jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno generální ředitel, ledaže soud rozhodne, že to po něm nelze spravedlivě požadovat.

7. Ustanovení pod body 2 písm. d), 5 a 6 tohoto článku se vztahují obdobně i na zástupce generálního ředitele.

8. Dozorčí rada

- a) schvaluje v rozsahu, který určí zakladatel, zásadní otázky koncepce rozvoje podniku;
- b) schvaluje nakládání s majetkem podniku v rozsahu stanoveném ZSP nebo statutem;
- c) projednává výroční zprávu, roční finanční plán, plán investic vč. jeho doplnění, pololetní výsledky hospodaření a přezkoumává roční účetní závěrku podniku a návrh na rozdělení použitelného zisku (vypořádání ztráty); své stanovisko předkládá generálnímu řediteli a zakladateli;
- d) projednává pravidla pro zřizování dalších fondů podniku a dohlíží na hospodaření s fondy podniku; své stanovisko předkládá generálnímu řediteli a zakladateli;
- e) dohlíží na výkon působnosti generálního ředitele a uskutečňování podnikatelské činnosti podniku, zejména zda se podnikatelská činnost podniku uskutečňuje v souladu s právními předpisy a zakládací listinou;
- f) vyjadřuje se k návrhu zakladatele na zrušení nebo přeměnu podniku;
- g) je oprávněna nahlížet do všech dokladů a záznamů týkajících se činnosti podniku a kontrolovat, zda účetní záznamy jsou vedeny řádně v souladu se skutečností;
- h) je povinna upozornit generálního ředitele a zakladatele na zjištěné nedostatky; přitom může navrhnout generálnímu řediteli opatření k nápravě;
- i) je povinna na požádání zakladatele poskytnout mu informace nebo provést šetření, a to ve lhůtě jím stanovené;
- j) schvaluje auditora;
- k) může doporučit zakladateli odvolat generálního ředitele;
- l) vyjadřuje se k návrhu statutu a jeho změnám;
- m) dohlíží na nezávislost a účinnost útvaru interního auditu podniku (dále jen „ÚIA“) a dostatečnost jeho zdrojů;
- n) schvaluje roční a střednědobý plán činnosti ÚIA, odložení či zrušení auditu z ročního plánu;
- o) schvaluje jmenování a odvolání vedoucího ÚIA a na návrh generálního ředitele výši jeho odměny;
- p) projednává Statut ÚIA a jeho změny, plánované výdaje a personální zdroje ÚIA, které jí předkládá vedoucí ÚIA, Roční zprávu o činnosti ÚIA a vyhodnocení funkčnosti a účinnosti vnitřního řídicího a kontrolního systému a systému řízení rizik podniku;
- q) projednává případné rozvázání pracovního poměru s vedoucím ÚIA, vyjma případu okamžitého zrušení pracovního poměru, či jeho jiné kázeňské postihy;
- r) je oprávněna požádat vedoucího ÚIA o realizaci dalších auditů a konzultačních zakázek nad rámec ročního plánu auditu;
- s) schvaluje poskytnutí každého sponzorského daru;
- t) na základě návrhu zakladatele jmenuje a odvolává nebo určuje členy výboru pro audit za podmínek stanovených v § 44 odst. 2 zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů, (dále jen „zákon o auditorech“);
- u) projednává zprávy výboru pro audit a na jejich základě je oprávněna požádat generálního ředitele o přijetí příslušných opatření;
- v) projednává, minimálně jedenkrát ročně, podmínky odměňování generálního ředitele, pokud by jeho roční příjem mohl přesáhnout 2,5 mil. Kč, a dále těch vedoucích zaměstnanců, jejichž roční

příjem by mohl přesáhnout 2 mil. Kč;

- w) projednává míru plnění kritérií a cílů generálního ředitele a jejich následné promítnutí do výše variabilní složky příjmu, včetně jejich výplaty; své stanovisko předkládá zakladateli;
- x) vyjadřuje se k dalším otázkám v případech, kdy ji o to požádá zakladatel.

9. Dozorčí rada podniku má pět členů. Tři členy dozorčí rady jmenuje a odvolává zakladatel a dva zbývající členové dozorčí rady jsou voleni z řad zaměstnanců, kteří je také mohou z funkce odvolat na základě výsledků volebního aktu. Členové dozorčí rady jsou povinni vykonávat svoji působnost s péčí řádného hospodáře a zachovávat mlčenlivost o důvěrných informacích a skutečnostech, jejichž prozrazením třetím osobám by mohla podniku vzniknout újma. Povinnost mlčenlivosti trvá i po ukončení členství v dozorčí radě.
10. Dozorčí rada volí ze svých členů předsedu a místopředsedu. Předseda svolává jednání dozorčí rady a řídí její činnost. Při volbě předsedy a místopředsedy dozorčí rady má každý člen dozorčí rady jeden hlas. Ke zvolení předsedy či místopředsedy je třeba nadpoloviční většiny hlasů všech členů dozorčí rady.
11. Členové dozorčí rady jsou jmenováni a voleni z řad odborníků a zástupců zaměstnanců podniku na dobu 4 let. Výkon funkce člena dozorčí rady je nezastupitelný. Generální ředitel ani jeho zástupci nemohou být členy dozorčí rady, mohou však být na jednání dozorčí rady přizváni.
12. Výši odměny členů dozorčí rady určuje zakladatel.
13. Způsob a podmínky volby a odvolání zástupců zaměstnanců stanoví volební řád. Volební řád vydává zaměstnavatel se souhlasem příslušného odborového orgánu a vlastní volba je zajišťována zaměstnavatelem v součinnosti s příslušným odborovým orgánem. Působí-li v podniku více odborových organizací, řídí se jejich vzájemné vztahy zákoníkem práce.
14. Dozorčí rada rozhoduje na základě souhlasu většiny svých členů. O zasedání dozorčí rady se pořizuje zápis, který podepisuje její předseda. V zápise se uvedou i stanoviska menšiny členů dozorčí rady, jestliže tito o to požádají.
15. Člen dozorčí rady může hlasovat na zasedání s využitím technických prostředků (např. videokonference), souhlasí-li s tím všichni členové dozorčí rady. Dozorčí rada může přijmout rozhodnutí mimo zasedání (*per rollam*), souhlasí-li s tím všichni její členové.

Článek VIII.

Souhlas dozorčí rady k jednání generálního ředitele

1. Dozorčí rada uděluje souhlas k právnímu jednání generálního ředitele, které zavazuje podnik k plnění přesahujícímu částku 30 000 000 Kč (výdajového charakteru). O právním jednání, které zavazuje podnik k plnění nepřesahujícímu částku 30 000 000 Kč (výdajového charakteru) generální ředitel informuje dozorčí radu na jejím nejbližším jednání.
2. Souhlas dozorčí rady k jednání generálního ředitele musí mít formu zápisu z jednání dozorčí rady, ze kterého musí být patrné, jak jednotliví členové dozorčí rady v této věci hlasovali. Zápis musí být určitý a musí být formulován tak, aby z něj bylo jednoznačně a bez pochyb patrné, o jaké jednání generálního ředitele se jedná a že pro udělení souhlasu hlasovala nadpoloviční většina členů dozorčí rady. V případě jednání dozorčí rady *per rollam* se toto ustanovení uplatní obdobně.

Článek IX.

Výbor pro audit

1. Podnik zřizuje výbor pro audit v souladu s § 44c odst. 1 písm. c) zákona o auditorech.
2. Výši odměny členů výboru pro audit určuje zakladatel.

3. Statut výboru pro audit schvaluje po projednání dozorčí radou zakladatel.

Článek X. **Konflikt zájmu**

1. Generální ředitel podniku, jeho zástupci a členové dozorčí rady nesmějí
 - a) podnikat nebo vykonávat jinou výdělečnou činnost v předmětu podnikání podniku, a to ani ve prospěch jiných osob, ani zprostředkovávat obchody podniku, pro jiného;
 - b) být členem statutárního nebo kontrolního orgánu právnické osoby se stejným nebo obdobným předmětem podnikání;
 - c) účastnit se na podnikání obchodní korporace se stejným nebo obdobným předmětem podnikání nebo vykonávat ve prospěch této právnické osoby jinou výdělečnou činnost, s výjimkou vlastnictví akcií nabytých v kupónové privatizaci.
2. Se souhlasem zakladatele mohou generální ředitel podniku, jeho zástupci a členové dozorčí rady být členem statutárního nebo kontrolního orgánu:
 - a) právnické osoby se stejným nebo obdobným předmětem podnikání, jedná-li se o právnickou osobu, ve které má podnik majetkovou účast;
 - b) jiné právnické osoby, než je obchodní společnost se stejným nebo obdobným předmětem podnikání, nebo
 - c) podniku se stejným nebo obdobným předmětem podnikání, jedná-li se o podnik založený podle ZSP.
3. Zjistí-li zakladatel nebo dozví-li se o porušení zákazu konkurence podle bodů 1 a 2 tohoto článku, odvolá generálního ředitele nebo člena dozorčí rady z funkce; zjistí-li zakladatel nebo dozví-li se, že zákaz konkurence podle bodů 1 a 2 tohoto článku porušil zástupce generálního ředitele, uloží generálnímu řediteli, aby zástupce generálního ředitele odvolal z funkce. Získají-li v důsledku nedodržení zákazu konkurence uvedené osoby prospěch, vydají takto získaný prospěch podniku; není-li vydání získaného prospěchu možné, nahradí jej v penězích. Tím není dotčeno právo na náhradu újmy.

Článek XI. **Nabývání majetku podniku**

1. Majetek podniku tvoří nemovité a movité věci, které podnik potřebuje k provozování podnikatelské činnosti. Podnik může nabývat od právnických nebo fyzických osob, od jiných podniků, organizačních složek státu nebo jiných státních organizací pouze věci, které potřebuje k provozování činnosti v předmětu jeho podnikání.
2. K nabytí nemovité věci do majetku podniku potřebuje podnik předchozí schválení zakladatele.
3. Při úplatném nabývání nemovité věci lze cenu sjednat pouze do výše rovnající se ocenění této nemovité věci podle zákona upravujícího oceňování majetku (zjištěná cena). Vyšší cenu nemovité věci může podnik sjednat jen po předchozím schválení zakladatele.

Článek XII. **Zásady nakládání s majetkem podniku**

1. Má-li podnik ve svém majetku nepotřebnou nemovitou nebo movitou věc, naloží s ní podle ZSP.
2. Předchozímu schválení dozorčí rady podléhá nakládání s majetkem (mimo určený majetek) v následujícím rozsahu:

- a) nakládání s movitých věcí, jejichž zůstatková/přepočtená/účetní hodnota je vyšší než 500 000 Kč;
 - b) pronájem a pacht nemovitých věcí na dobu přesahující 3 měsíce.
3. Předchozímu schválení zakladatele podléhá:
- a) veškeré nakládání s určeným majetkem;
 - b) nakládání s neurčeným nemovitým majetkem, a to po projednání dozorčí radou. Pronájem, popř. pacht neurčeného majetku předchozímu schválení zakladatele nepodléhá.
4. Má-li podnik ve svém majetku nepotřebnou nemovitou věc, zveřejní tuto skutečnost na internetovém „Portálu veřejné správy“ za účelem informovanosti organizačních složek státu a jiných státních organizací o možnosti převzít takovou nemovitou věc do jejich příslušnosti hospodařit. Projeví-li organizační složka státu nebo jiná státní organizace o převzetí nemovité věci zájem, uskuteční podnik převod nemovité věci do příslušnosti hospodařit této organizační složky státu nebo jiné státní organizace za cenu obvyklou.
5. Bezúplatně převede podnik nemovitou věc, o které zveřejnil informaci na „Portálu veřejné správy“ podle bodu 3 tohoto článku, do příslušnosti hospodařit organizační složky státu nebo jiné státní organizace po předchozím souhlasu vlády vydaném na návrh zakladatele nebo jiného ministerstva, kterým bude zpravidla ministerstvo, které zřídilo organizační složku státu nebo jinou státní organizaci, na kterou má být nemovitá věc z majetku podniku bezúplatně převedena.
6. Neprojeví-li žádná organizační složka státu nebo jiná státní organizace ve lhůtě 1 měsíce od zveřejnění informace podniku na „Portálu veřejné správy“ o převzetí nemovité věci zájem, naloží s ní podnik podle dalších ustanovení ZSP. Z nabídky nemovité věci na „Portálu veřejné správy“ musí být zřejmé, který státní podnik nemovitou věc nabízí, které ministerstvo je jeho zakladatelem, kde se nemovitá věc nachází a jaká je její charakteristika. V nabídce musí být uvedeny údaje identifikující nemovitou věc v katastru nemovitostí a nemovitá věc musí být popsána z hlediska její polohy a z hlediska jejího stavebně technického stavu, popřípadě též z hlediska účelu, ke kterému byla nebo může být využívána. V nabídce musí být také uvedena požadovaná kupní cena za nemovitou věc a časové údaje o tom, kdy byla nabídka zveřejněna a do kdy platí. Musí z ní být také zřejmé, že je určena pouze pro organizační složky státu, státní příspěvkové organizace a jiné státní organizace s výjimkou státních podniků.
7. Podnik může převést právo hospodařit s věcí z majetku podniku na jiný podnik, potřebuje-li přejímající podnik takovou věc k provozování podnikatelské činnosti. Do příslušností hospodařit organizační složky státu nebo jiné státní organizace může podnik převést věc z majetku podniku, pokud organizační složka státu nebo jiná státní organizace potřebují takovou věc k plnění svých úkolů.
8. Je-li předmětem převodu nemovitá věc, kterou podnik převádí do práva hospodařit jiného podniku nebo do příslušností hospodařit organizační složky státu či jiné státní organizace bezúplatně, je třeba k takovému převodu předchozí schválení zakladatele.
9. Podnik bude respektovat rozhodnutí vlády, kterým vláda může ve veřejném zájmu na návrh zakladatele nebo jiného ministerstva rozhodnout, že zakladatel odejme z majetku podniku nemovitou věc podle § 16 odst. 1 ZSP a převede ji bezúplatně do příslušnosti hospodařit organizační složky státu nebo jiné státní organizace, která takovou věc nezbytně potřebuje k plnění svých úkolů.
10. Při úplatném převodu nemovité věci přímým prodejem předem určenému nabyvateli sjedná podnik cenu nejméně ve výši ceny obvyklé. Nižší cenu může podnik sjednat jen po předchozím schválení zakladatele.
11. Podnik je povinen nakládat s majetkem podniku v souladu s pravidly veřejné podpory. V případě bezúplatného převodu nemovité věci do práva hospodařit jiného podniku nebo do příslušnosti hospodařit organizační složky státu či jiné státní organizace, je podnik povinen doložit soulad s pravidly veřejné podpory zakladateli. Převádí-li podnik nemovitou věc do vlastnictví právnické nebo fyzické osoby za cenu nižší, než je cena obvyklá, je podnik povinen doložit zakladateli před schválením důvody pro sjednání nižší ceny spolu s doložením zajištění souladu s pravidly veřejné podpory.

12. Podnik může ke svému nemovitému majetku zřídit zástavní právo k zajištění svého závazku vyplývajícího ze smlouvy o úvěru nebo o zápůjčce, kterou podnik přijal od banky nebo od jiné právnické osoby. K uzavření smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitému majetku podniku potřebuje podnik předchozí schválení zakladatele, bez ohledu na to, zda je nemovitá věc součástí určeného majetku či nikoliv.
13. Podnik může k nemovité věci v majetku podniku zřídit služebnost ve prospěch jiné osoby, avšak pouze v nezbytně nutné míře a za úplatu. Je-li nemovitá věc, ke které má být služebnost zřízena, součástí určeného majetku, potřebuje k tomu podnik předchozí schválení zakladatele. Předchozí schválení zakladatele potřebuje podnik ke zřízení reálného břemene k určenému nemovitému majetku.
14. Podnik může přenechat nemovitou věc nebo její část do nájmu, popř. do pachtu jiné osobě. Je-li pronajatá (propachtovaná) nemovitá věc součástí určeného majetku, potřebuje podnik k uzavření smlouvy o nájmu, popřípadě pachtu, předchozí schválení zakladatele.
15. Je-li věc v majetku podniku opotřebená, poškozená nebo zastaralá takovým způsobem, že to způsobuje její nepoužitelnost, přistoupí podnik k fyzické likvidaci takové věci. Týká-li se fyzická likvidace věci, která je součástí určeného majetku anebo neurčeného majetku se zůstatkovou hodnotou vyšší než 100 000 Kč, potřebuje k tomu podnik předchozí schválení zakladatele.
16. Podnik může uzavřít smlouvu o zřízení práva stavby na pozemku v majetku podniku nebo zřídit právo stavby ve prospěch státního podniku k cizímu pozemku jen po předchozím schválení zakladatele.
17. Předchozímu schválení zakladatele dále podléhá postoupení pohledávky z majetku podniku jiné právnické nebo fyzické osobě, jinému státnímu podniku nebo organizační složce státu či jiné státní organizaci, převzetí dluhu podnikem od jiného státního podniku, organizační složky státu nebo jiné státní organizace, zápůjčka finančních prostředků jinému státnímu podniku, organizační složce státu, jiné státní organizaci nebo právnické či fyzické osobě, vyjma poskytnutí peněžitě zápůjčky zaměstnancům podniku na sociální a bytové účely v souladu s příslušnými právními předpisy pro tvorbu a použití fondu kulturních a sociálních potřeb.
18. Zřizování účtů v zahraničních měnách je přípustné pouze výjimečně v řádně odůvodněných případech a musí být odsouhlaseno dozorčí radou podniku a zakladatelem.

Článek XIII.

Pravidla usměrňování hospodářské činnosti podniku

1. Pravidla usměrňování hospodářské činnosti podniku vyplývají z postavení právnické osoby s podnikatelskou činností v návaznosti na právní předpisy, akty řízení zakladatele, popřípadě vlády, které upravují provozní činnost, finanční hospodaření, finanční vztahy a účetnictví.
2. Podnik se při své podnikatelské činnosti řídí koncepcí rozvoje podniku schválenou dozorčí radou, zejména strategií rozvoje výroby a služeb, investičními a vědecko-technickými programy, s využitím know-how podniku, programy společného podnikání s tuzemskými a zahraničními subjekty atd.
3. Podnik může poskytovat sponzorské dary jen k účelům stanoveným vládou na příslušný rok, a to v mezích § 16 odst. 6 ZSP a § 20 odst. 8 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.
4. Podnik vytváří rezervní fond. Rezervní fond je určen ke krytí ztrát a rizik, k financování výkyvů hospodaření podniku a ke krytí základního přídělu do fondu kulturních a sociálních potřeb, pokud podnik nemá dostatek zisku nebo vykazuje ztrátu. Minimální výše rezervního fondu činí při založení podniku 10 % kmenového jmění a doplňuje se ročně nejméně 10 % z čistého zisku až do dosažení výše určené v zakládací listině.
5. Fond kulturních a sociálních potřeb se naplňuje podle zvláštního právního předpisu.
6. Zakladatel může rozhodnout o tom, že je podnik povinen vytvořit a spravovat fond zakladatele. Rozhodne-li zakladatel o vytvoření fondu zakladatele, doplní pravidla jeho tvorby a užití do statutu podniku. Do fondu

zakladatele podnik převede zakladatelem určenou část nerozděleného zisku minulých let, použitelného zisku podniku a fondů podniku, s výjimkou fondů vytvořených podle § 19 odst. 1 písm. a) a b) ZSP. Finanční prostředky v tomto fondu mohou být na základě rozhodnutí zakladatele převedeny do státního rozpočtu, do rozpočtu státních fondů k provádění činností podle jiných právních předpisů nebo uvolněny pro krytí odůvodněných potřeb podniku; zakladatel při nakládání s prostředky v tomto fondu zohledňuje dokumenty schválené vládou nebo zakladatelem podniku, které se vztahují k činnosti podniku; toto rozhodnutí zakladatele může být učiněno jen po předchozím souhlasu vlády vydaném na návrh zakladatele. O vládou určenou část prostředků převáděných z fondu zakladatele do státního rozpočtu mohou být překročeny výdaje příslušné kapitoly. Je-li zakladatelem rozhodnuto o vytvoření fondu zakladatele, podnik bez zbytečného odkladu přizpůsobí svou plánovací dokumentaci a koncepci rozvoje této skutečností.

Článek XIV.

Pravidla kontrolní činnosti zakladatele

1. Zakladatel kontroluje, zda potřeby státu, které podnik svou podnikatelskou činností zabezpečuje, jsou zajišťovány účelně a hospodárně, schvaluje účetní závěrku a výroční zprávu, rozhoduje o rozdělení použitelného zisku (vypořádání ztráty).
2. Zakladatel má právo a povinnost od podniku požadovat informace o hospodářské činnosti a stavu majetku podniku a na kontrolu a ověřování těchto informací způsobem stanoveným zákonem č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).
3. Zakladatel dohlíží na řádný výkon práva hospodařit s majetkem státu, zejména na hospodárné, účelné a efektivní využívání tohoto majetku při provozování podnikatelské činnosti, a kontroluje, jak podnik s tímto majetkem nakládá.
4. Zakladatel v souladu s § 13 odst. 1 písm. l) ZSP určuje dozorčí radě konkrétní úkoly týkající se hospodárného a efektivního využívání majetku podniku pro podnikatelskou činnost, účelného a hospodárného nakládání s majetkem podniku, hospodaření s finančními prostředky podniku a plnění úkolů uložených podniku zakladatelem, popř. vládou a požaduje od dozorčí rady informace o výsledcích této její činnosti.
5. Zakladatel v rámci svých schvalovacích kompetencí kontroluje a posuzuje, zda podnikem navrhovaná právní jednání při nakládání s majetkem podniku, zejména s určeným majetkem podniku, jsou v souladu s platnými právními předpisy a s podnikatelskou strategií podniku.
6. Zakladatel při výkonu činností, které ovlivňují nebo mohou ovlivňovat hospodaření podniku, jedná s péčí řádného hospodáře.

Článek XV.

Závěrečná ustanovení

1. Další činnost podniku neupravené tímto statutem se řídí ZPS.
2. Změny a doplňky statutu vydává zakladatel.
3. Statut podniku nabývá účinností dnem jeho vydání.
4. Zrušuje se Statut podniku ze dne 6. března 1998, ve znění pozdějších změn a doplňků.

5. Toto znění Statutu podniku nabývá účinnosti dne 19. prosince 2023.

V Praze dne 19. prosince 2023

Mgr. Radoslav Bulíř
osoba oprávněná jednat jménem zakladatele